

ANY II

BARCELONA 28 NOVEMBRE 1890

NÚM. 91

LO CRIT d' ESPANYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre	1 pesseta
FORA: idem	1'25 ,
ULTRAMAR Y EXTRANGER	
Trimestre.	2'50 pessetas

Número corrent: 5 céntims.

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
RONDA DE LA UNIVERSITAT N.º 14
APARTAT DE CORREUS 147
Teléfono núm. 1150

Número atrassat: 10 céntims.

D. J. Anton Lopez de Pastor.

Lo senyor López de Pastor es fill del antich coronel del Real Cos d' Artilleria, don Fernando López Aguado, qui fou també comandant general de la Artilleria carlista de Catalunya en la guerra dels set anys. Seguint la mateixa sort que son malhaurat pare, tingué qu' emigrar á la vehina República quan encara era molt nen; y feu sos primers estudis en lo Real Col·legi de la ciutat de Montpellier.

Fou lo senyor López un dels iniciadors y cooperadors pera la fundació del Círcul Carlista d' aquesta ciutat, havent sigut desde un principi individuo de la Junta directiva, desempenyant actualment lo càrrec de segon Vispresident.

Desde que 'n Sagasta es fora, regna en aquest mercat relativa calma.

Com don Práxedes no n' hi há cap altre

Ell no ha trobat un segon, que després d' havernos romput las costellas per espay de cinch anys, es á dir, parlém en llenguatje lliberal, després d' haver fet un lustro la *felicitat de la pàtria*, 'ns hagi promés encara més terras de Xauxa si ell torna al poder (per acabarnos d' esgalabrar sens dubte).

Aixó sí: l' grandiloquent discurs en que 'ns prometía nadar ab or, l' pronunciá don Mateu desde un escenari.

Ni més ni menos que un actor cómich.

Convé no descuydar aquest detall, que caracterisa á tots nostres polítichs lliberals.

Que tots son uns; es dir, *los mismos perros con distintos collares*.

Encara que 's barallin de mentida en la Junta del Cens per enganyar al país, que 'ls alimenta y que 'ls fa la *felicitat de la pàtria*.

Llegeixes panxa.

•••

Empró las ditxas may son complertas en aqueix mon.

Se 'n va anar 'n Sagasta, y quant ja creyam que ningú més de la colla tindrà la barra de venir á turbar nostra reposada vida, veus aquí que 'n Salmerón, mogut per la ciencia y ab lo desitj d' averiguar á quina nova especie perteneixen aquells burros que tiraren del cotxe de l' home del tupé, diu: *; allá me voy!* y diu menge sens falta 'l tindrém á Barcelona.

Me sembla que 'l célebre filòsoph errará 'l camí.

Lo bestiá aquell no era de Catalunya: aturis en Salmerón una mica més amunt de Lleyda, y es fàcil

que puga trobar algun *individuo* d' aquella nova especie, no classificada per Linneo ni Cuvier, y que tants mals de cap doná als periodistas y demés gent científica de la ciutat comtal.

Encara que no faltan malas llenguas que diguin que no 's troben animals tan rars mes que allá hont va en Sagasta, que se 'ls emporta ab lo tren.

Perque fassin lo seu *ofici* en tots los punts de paraña, sens mirar si'l apoteosis ha de costar cara á algún lliberal inconscient, com l' Arnús, que ha estat apunt de que li despatjesen lo passaport per l' altre barri de resultas d' una *cossa* que li doná un d' aquells *sotapedos* encara no classificats.

Ab en Salmerón no succehirá lo mateix, perque no crech que ab ell hi tinga res que dirhi la Societat protectora d' animals.

Pot, per tan, venir tranquil 'l deixeble de Krauss, que lo que 's cotxes no n' hi faltarán.

Aixó si als seus correligionaris no 'ls dona la gana de ferlo anar á peu.

Que no fora res d' estrany.

Perque en quant á..... *progresistas* no 'ls guanya ningú.

•••

Ans de posar punt á aqueixa crònica vull dir quatre paraulas del ALMANACH que pera 'l próxim any 1891 està editant la *Biblioteca Tradicionalista* d' aquesta ciutat.

Serà incomparablement millor que 'l del any passat, ja per sas firmas artísticas com literarias.

Y aixó que 'l del any passat va fer tro.

Més de vint artistas, que han reunit un conjunt de més de 130 dibuixos, han sigut los encarregats de la part ilustrativa de l' ALMANACH, per la cual no 's donan punt de repòs ni 'ls grabadors ni litógrafos.

De la part literaria no 'ls dich res, per no ferlshi venir més denteta de la que á l' hora d' ara ja deuen tenir tots mos lectors de bon gust.

Jo cumpleixo mon deber advertintlos lo que hi há perque tinguin preparada

¡¡¡UNA PESSETA!!!

per quant surti l' ALMANACH, que no deurá tardar més de quinze días en veurer la llum.

Envíhinla per correu, y més bé y prompte si pot ser per telégrafo, perque es segur que al cap d' una hora de cridarse per carrers y plazas nostre ALMANACH, ja á l' impremta haurán d' estar component uns grans cartells que més ó menos diguin: *Almanaque de la Biblioteca Tradicionalista para 1891. Edición agotada.* Lo trágala per los lliberals será complert.

Si faig bé en advertilshi á vostés, dintre pochs días m' ho sabrán dir; y estich segur que més de mil me donarán las gracies.

Perque desd' ara ja estarán preparats pera quant arribi l' ocassió.

Y per tant no 's quedarán *in albis*.

Com irremisiblement succehirá als peresosos.

JORDI.

A A. M. C.

Al fi te'n has anat; ¡gracias á Deu!

¡Bon vent! ¡Bona corrent y barca nova!

Créume; no tornis més, farás més proba
á Madrit ab l' Antón y ab 'n Mateu.

Y si t'haig de ser franch, lo que 'm sab greu
y 'l son en moltes nits tussut 'm roba,
que Madrit massa apropi encara 's troba;
Jo 't voldría més lluny!.... ¡Molt més lluny!.... Crého.

¡Si sabesses las ganas que 'n tinch!.... ¡Quínas!
de per un sempre més pèrdret de vista!....!
¿No't 'vías d'embarcar per Filipinas?

Mira qu' es una terra *nunca vista*....
Tot lo que 't podría passar quan hi arribessis,
que com una magranada 't revertessis.

A.

¡ALERTA!

Encara no hem comensat la lluyta electoral, y ja te-nim noticia d' alguns abusos que fan los caciques lliberals y Poncios del partit conservador, al objecte de prestar gran incens á donya *Sinceritat electoral* y sortir ab la seva.

D' alguns punts ahont se presentan candidats de nostra Comunió sabém que s' ha amenassat á carlistas dihentloshi que si donan los seus vots á candidats que no són oficials, això es, conservadors, serán objecte de las iras del Gobern.

Així comensa la campanya electoral un Gobern que 's diu aymant de la sinceritat y del ordre.

Be es vritat que si fes las eleccions ab sinceritat y ordre ¡pobre d' ell!

Doném, donchs, la veu d' alerta á nostres corregionalistes, pera que no 's deixen sorprendre per tota classe d' enemichs y cumpleixin las ordres donadas per nos-tres jefes.

Quan l' enemich apela á semblants medis, es que té por de que la més vergonyosa derrota coroni las sevas facecias. ¡Animo, donchs!

Quiscú 's posi en lo seu lloch que, la victoria será nostra á pesar de tots los pesars de lliberals y conservadors.

UNA RIFADA

o mateix home, los mateixos pecats.

O com diuhens altres: geni y figura fins á la sepultura.

Si fossem dels rastrers entusiastas de 'n Sagasta, amagaríam la cara de vergonya, procuraríam que la gent sensata no 'ns vegés y fins la llum del dia nos causaria molestia.

Quan en Sagasta se passejava á tall de Carnestoltes per aquests carrers, aplaudit, vitorejat y arrastrat per monárquichs de pega y republicans de cartró, foren los primers en pronosticar que l' *héroe* de la llibertat y del sufragi, conseqüent en la seva inconseqüencia de

sempre, deixarà, á no tardar, ab un pam de nas y una cana d' orella als que l' adoravan com á Deu.

Durant los últims días que estigué aquí, y en especial lo del banquet, ell mateix nos donà la rahó accentuant la nota monárquica y desairant per tant als que l' obsequiavan y esperavan d' ell.... la lluna.

Aná á Madrid, y al comensar á funcionar la Junta central del Cens, posá un entrabanch al Gobern per medi de la consabuda proposició de que dit poder restingués que veure ab lo Ministeri, que á tenir ell energia, en Cánovas se havia d' estellar forsolament.

Los conservadors anavan á martxas forсадas á can Pistras.

No hi havia més camins que seguir que aquests: reunir las Corts com se demanava en dita proposició, lo qual haguera estat la mort de 'n Cánovas, porque la majoria d' aquéllas es feta pel patró de 'n Sagasta; donar lo poder á un Ministeri de forsa ó intermedi, y en tots casos en Cánovas baixava del candelero, ó de no ferne cas lo Gobern, interessar á l' opinió porque protestés y donés un cop dels seus. Dels tres medis, sols l' un, l' últim, era y es factible, atesos los antecedents de la política present.

Ara 's trobava en Sagasta en lo cas de donar la gran batalla, de demostrar que no en va 'l van aplaudir y vitorejar los lliberals y republicans de Bilbao, Saragossa, Barcelona y Madrit; de remunerar ab un acte de energia los obsequis rebuts; de practicar, y no de boquilla, que per ell primer que tot es la causa de la democracia, de la llibertat y del poble.

Però res d' això.

En Sagasta ha estat tota la vida un pastelero, y 'n l' últim període de la seva existencia no debia demostrar lo contrari.

Presentá sí la consabuda proposició; però al contestarli en Cánovas *enterado*, ell quedá tan fresch com si res.

Com á bon cómich desafia á Cánovas, y per sota 'l tupé li feu l' ullet, volguent dir: No t' espantis, que la sanch no arribará al Manzanares.

Y tot ¿per qué?

Perque 'n Sagasta vol nadar y gnardar la roba.

Vol estar bé ab lo poble de tots colors y en las regions olímpicas.

En lloch de secundar las manifestacions, protestant de la conducta del Gobern, per dirse Andana, s' escandalisa y se enfada porque hi ha hagut algun meeting de color revolucionari.

¡L' escropulós! Com si revolucionarias y antidi-násticas no haguesen estat las ovacions que acaba de rebrer, en las que lo crit més suau que 's donà fou lo de visca lo futur president de la República.

En Sagasta ha rebut alguna respatlada, ha olorat quelcom y vol amainar velas y transigir, per si pot esclar prompte lo poder, encara que sia en menyspreu de la seva dignitat y conseqüencia política.

Acaba de rebre un desaire, un xasco humillant de 'n Cánovas, y 'n lloch d' amenassarlo, de continuar lo programa trassat per la Junta del Cens, fentse eco de la opinió, que segons ell es la brújula dels pobles, diu que.... veurém y qué sé jo. No vol extremar la campanya contra 'l Gobern.

Després de tot, com ja hem dit, no nos extranya, porque 'n Sagasta está en carácter. Fá 'l que ha fet sempre.

Lo qui queda lluhit es aquesta multitud de bens y llançats, ronca encara de cridar visca 'n Sagasta.

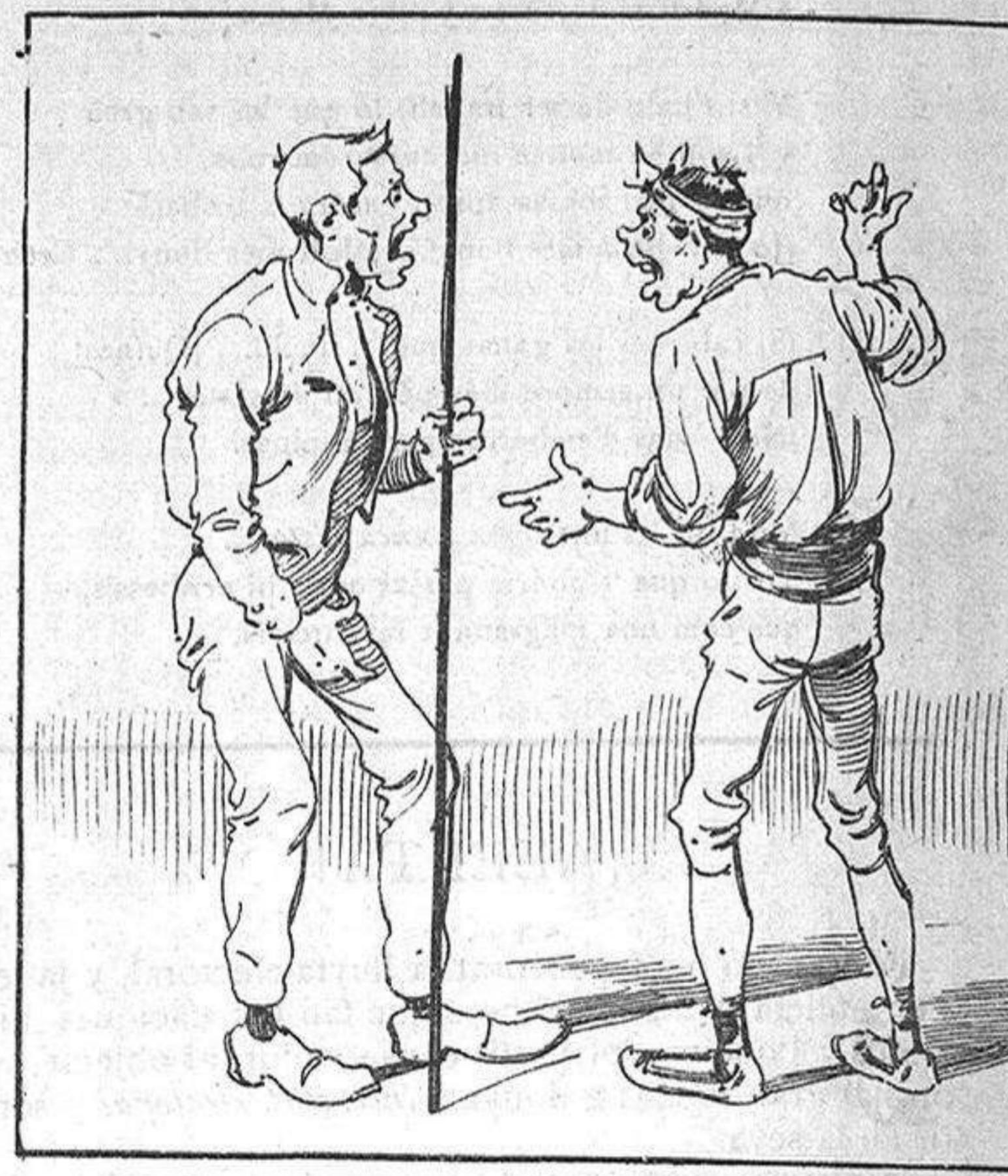
LO GRIT D' ESPANYA

UNA CASSERA

LO GRIT D' ESPANYA

Un carlí!... He vist un carlí
correí tots qu' es aquí.

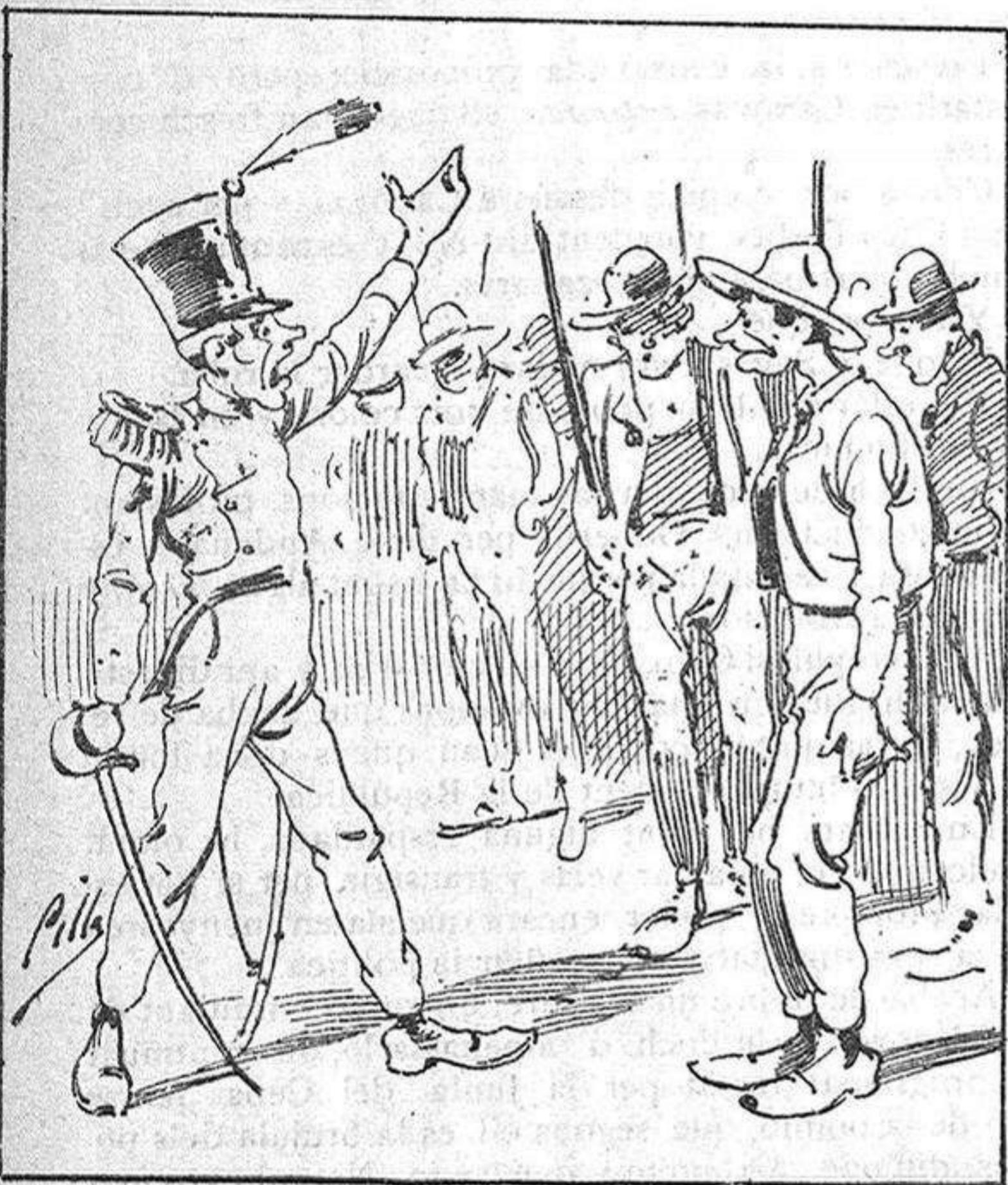
He vist un carlí amagat
aixó es que s' han levantat.

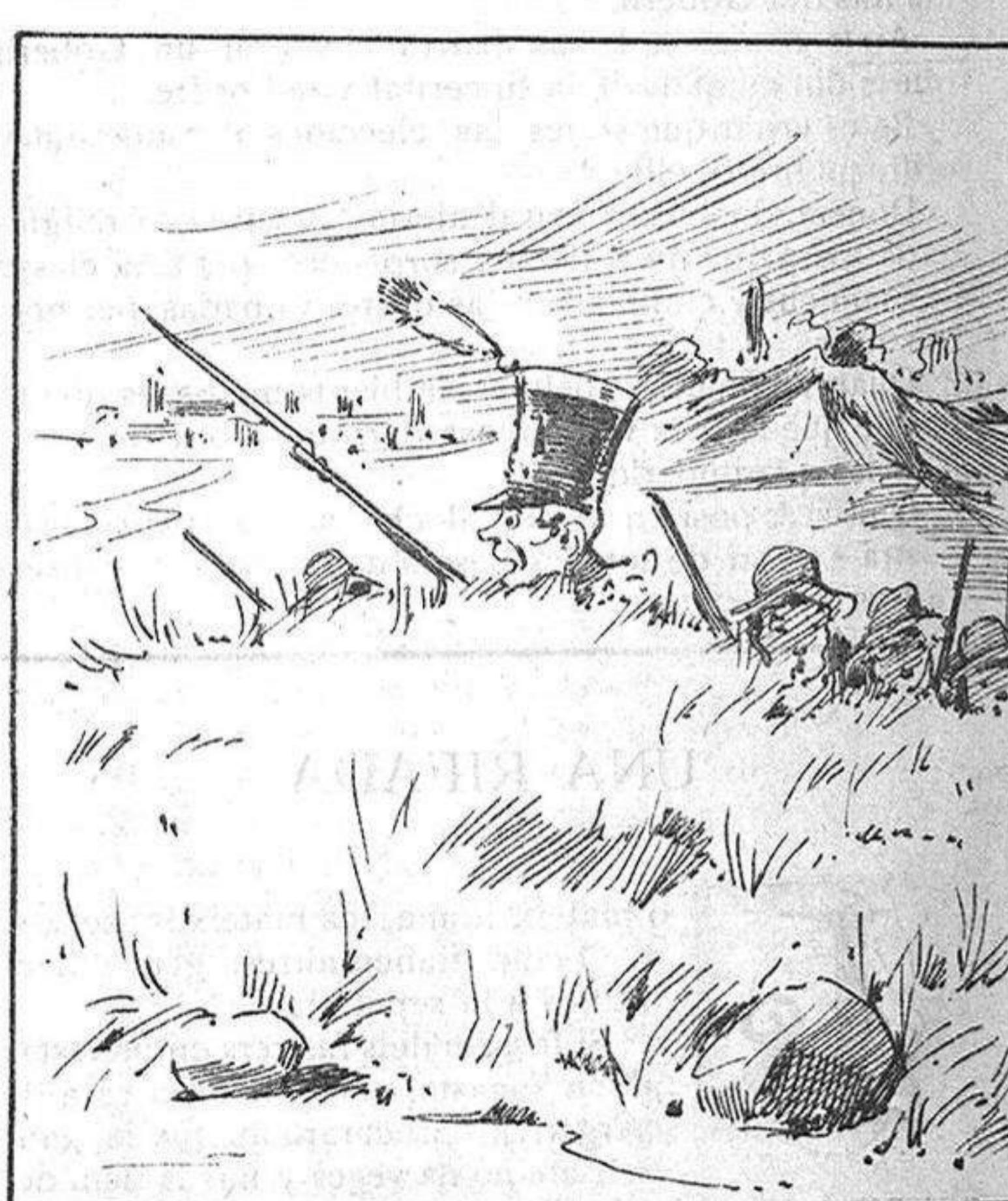
Ordre del ajuntament
que s' aixequi 'l somant.

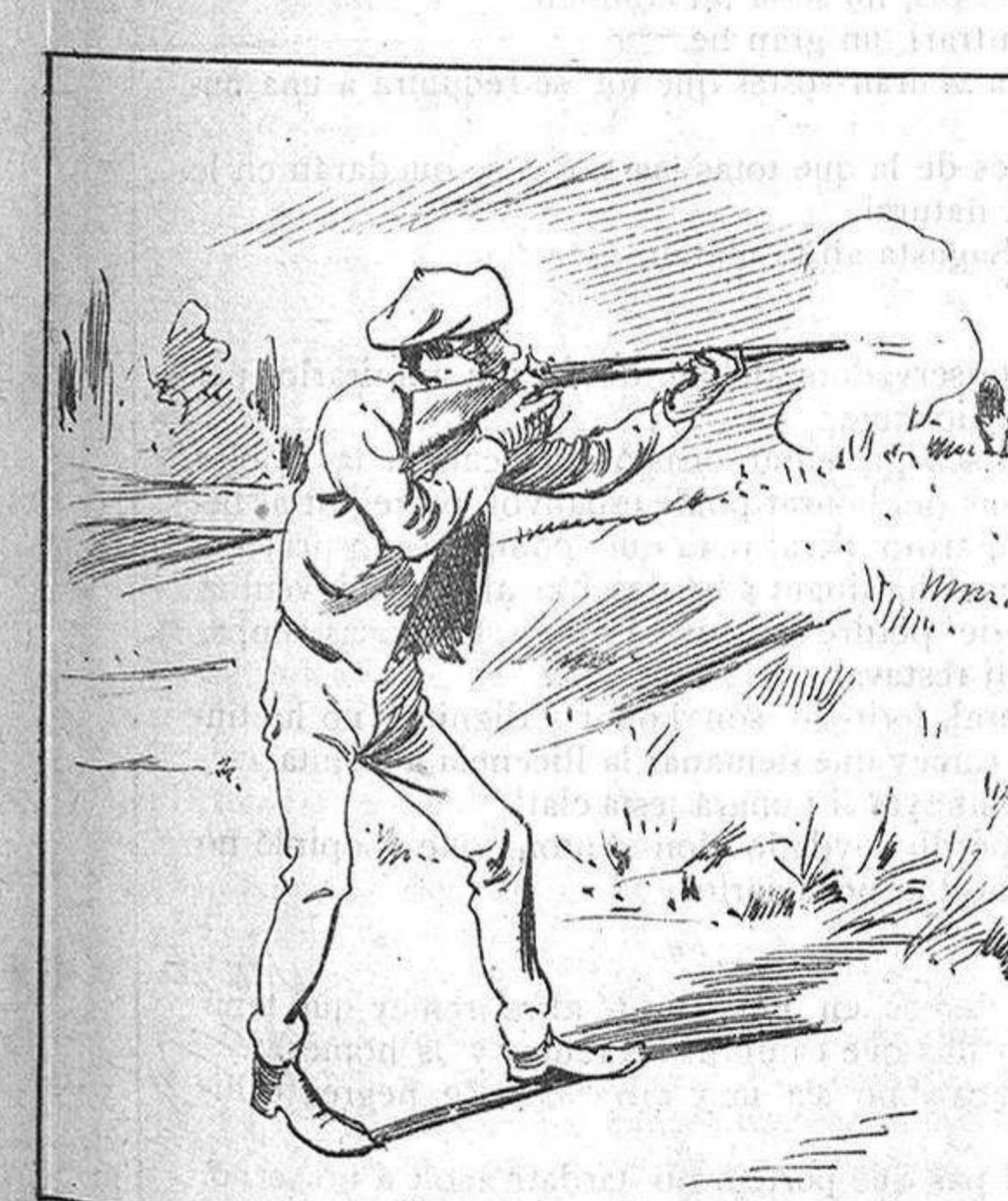
Ara veurán si en valde
que varen nombrarme arcalde.

La patria! La gloria! Lá...
vaja, ja hi podém aná.

Ya 'l veig en lo camp del llòt;
y que porta boyna y tot.

Veig allí un auzell estrany;
Olai ja has caigut company!

Aixó es un barret ó gorra,
Y aquells, per qué deuen corre?

¡Que li está bé al poble liberal, lo poble educat y que té vot per lo sufragi!

Acaba d' absoldre los pecats á Sagasta, y aquest per penitencia y contrició torna á cometre los mateixos.

¡Quína rifada!

¡Però ja ho diuhen!

Lo mateix home, los mateixos pecats.

EQUIS.

||| XIST !!!

Aquí á Barcelona
la seguritat
per més que la busquin
no 's troba 'n cap part.

Si acás la demanar
á un municipal,
ajup las espatllas
y 'ls deixa plantats.

Mantení aquets guardas
costa un dineral....
puntos suspensivos,
más vale callar.

De desde que 'n Cánovas
ha pujat á dalt,
aumentan las casas
d'inmoralitat.

Ja poden mirarlos,
¡qué guapos están!
Son aquells catòlichs
que va fé 'n Pidal.

Diu que ab eixas casas
fins negoci hi fan....
puntos suspensivos,
más vale callar.

A las Carolinas
hi há nostres soldats,
que ab aquells indígenas
sempre estan bregant.

Allí á nostres tropas
se 'ls estan rifán,
y aquí's fan batallas
com las de Calaf.

Vaja, qu' aquí á Espanya
hi há alguns generals ....
puntos suspensivos,
más vale callar.

La troca política
se va enbolicant;
la pesada atmósfera
tapa 'i respirar.

Si acás 'n Sagasta
don un cop de cap,
tot lo tabernacle
se 'n va al botavant,
quedant lo pas lliure
perque pugui entrar....

puntos suspensivos,
más vale callar.

Entre altres inse tes
hi han uns empleats
que, parlant bé, semblan
gossos afamats.

Hi han hagut periódichs
que ja han relliscat,
y, sense adonarsen,
han caygut al sach.

Jo, per parlá 'n plata,
¿saben lo que faig?....
puntos suspensivos,
más vale callar.

ÁNGEL ROMÁNTICH.

La tasca de la Junta del Cens continua essent la comidilla dels polítichs.

Alguns periódichs esperan que serà origen de grans conflictes.

Inclús de la cayguda dels conservadors.

Si aixís fos, no seria un conflicte

Al contrari, un gran bé.

Però ja veurán vostés que tot se reduuirà á una nubolada.

Després de la que totes las cosas se quedarán en lo seu estat natural

Y en Sagasta ab lo mateix *tupe*.

.

Als conservadors debém desde ara admirarlos per lo seu patriotisme.

Habéntseli presentat ocasió de secundar las nobles aspiracions del honrat poble espanyol, protegint al benemérit marino Peral pera que completés lo projecte del submarí, ha tingut á bé desairar al ilustre inventor, acabant de perdre ab aquest motiu las pocas simpatías que li restavan.

En Peral, ferit en son honor y dignitat, no ha tingut altre remey que demanar la llicencia absoluta.

Y en Cánovas li donará j'está clar!

Però perdi cuidado don Anton, que l' opinió no tardará molt á llicenciarlo.

.

Per lo demés, en Peral no té altre remey que tenir paciencia fins que cambiin los temps y 'ls homes.

Y Espanya no sía una *merienda* de negres ó liberals.

Que al pas que portém no tardará molt á no serho. Y allavores ja se li donará la protecció que mereix.

Per ara pot pendre nota, de que los únichs que, es- sent verdaderament imparcials y desinteressats, li han fet justicia, som los carlistas.

.

Per lo vist, lo termòmetro de la moralitat pública no pot marcar menos graus.

Ho proba la espantosa criminalitat que s' observa á Barcelona.

Los assassinats y suicidis se repeteixen com los casos en una epidemia.

Sembrant lo pànic entre las famílies com cal.

Son los frufts que recull la societat d' haver acceptat los principis lliberals.

Però alegremos de que lo lliberalisme se 'n va.

La senyal no pot ser menos duptosa.

Se suicida.

•*•

Los conservadors estan fent esforsos de flaquesa ab motiu de las próximas eleccions.

Pera guanyar las eleccions de regidors, tots los municipals s' han convertit en agents d' eleccions.

Aixó està mal.

Perque ara resulta que quan hi há algun robo o crimè no se 'n veu cap.

Ni sisquera á las tabernas.

Regna entre nostres amichs de la inmortal ciutat de Girona 'l major entusiasme per la prompte fundació d' un Círcul Carlista en aquella lleal ciutat. Ab tal motiu s' reuniren nostres amichs en número crescut lo diumenge prop passat, havent acordat la fundació del mateix y nombrar ja la Junta directiva, que s' compon tota de personas de molta representació, ja per son saber y alcurnia, com per los valiosos sacrificis que la majoria dels individuos que la componen tenen concrets per la causa.

Doném á nostres correligionaris de Girona la més coral felicitació, y Deu vulgui poguém prompte anunciar la solemne inauguració oficial del nou valent Círcul.

•*•

Nostre estimat amich y correligionari don Esteba Piguillém ha tingut la immensa desgracia de perdre á son pare, probat y conseqüent tradicionalista. Doném á nostre amich Esteba 'l més sentit pessam per tan irreparable perdua, desitjantli que l' accompanyament dels amichs en son sentiment l' hi serveixi de lenitiu en son desconsol. R. I. P.

•*•

Lo dimecres passat, en l' iglesia de Badalona tingué lloch l' enllás de nostre preuat amich D. F. Domingo y Bas ab la bella y simpática senyoreta Dolores Soler y Dalmau, nova professora de Berga. Excu-

sém dir que desitjém als nous casats una eterna lluna de mel.

•*•

Han sigut designats candidats á Diputats provincials pel districte d' Igualada nostres estimadíssims amichs DON JOSEPH D' ESPANYA y DON MANEL DE FEBRER, digníssims individuos de la Junta directiva del important Círcul Tradicionalista de Barcelona.

•*•

Los comerciants d' últimes horas segueixen sens no vetat pregont per la Rambla y altres llocs cèntrics de Barcelona las més asquerosas mentides contra la religió.

Y las autoritats conservadoras no s' en eran de res. Los municipals y jefes de seguritat inclusius no 'n fan cas.

Aquí de la activitat dels indispensables senyors Puig y Freixa.

Que tan criminal es lo qui tim un rebotje com lo qui blasfema.

Si no més.

CORRESPONDENCIA

P. S.—Palma.

Es assumptio innocent

però qu' á mí 'm reventa, francament.

Paperet.—Sils.

Qu' esté ben feta y siga bonica,

aixó no ho nego;

pro, entre altres coses, hi han alguns ripis
que deixan cego.

Vosté es ben duenyo d' escriurer versos
dels més bunyols;

pro, almenos, guardils pera llegirlos
per vosté sol.

R. T. y M.—Barcelona.

A la llum de las estrelles
vaig fer jurament formal
de no publicar més versos
que parlin d'en Nocedal

Lo Rey Negre.—Idem.

Lo que 'ns envia

tot anirá.

Una advertencia:

d' aquí 'n avant

tot lo qu' envihi

ho ha de firmar

d' un mateix modo,

si no, aviat,

si continuava

com ara fa,

jo no l'entendria

ni 'l Pare Santl

Barcelona.—Imprenta de Fidel Giró. Corts 212 bis

LA CARCAJADA

ción de LO CRIT D' ESPANYA, y números sueltos á 5 céntimos en todo España.

Semanario festivo, político y literario.—Director: D. Francisco de Paula Oller.—Con retratos y caricaturas en colores, por Ramón Cilla, Melitón González, Paciano Ross, etc. Verá la luz desde el mes de Enero de 1891, en el mismo tamaño y precios de suscripción. Se admiten suscripciones en esta Administración.

ANUNCIOS

Fábrica
de cotillas de varias classes
--- de ---

FILLAS DE DÚAT
ENVIO Á PROVINCIAS
Archs, 4, tenda y Sagristans, 5, 3.º ...
BARCELONA

GRANS LÁMINAS
DE VENDA EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

RETRATO DE D. CARLOS
publicat últimament en Lo Crit
35 X 48 centímetres: 0'25 pesseta.

Còpia de la fotografia del quadro regalat á D. Carlos en sos días, pe'ls oficials carlistas catalans.
57 X 42 centímetres: 0'50 pesseta.

Copia del march que tanca la citada lámina.
42 X 28 centímetres: 0'25 pesseta.

A n^e els Srs. Correspondents se 'ls farà l desquento acostumat.

GENEROS DE PUNT
-- de --

GONZALO COMELLA
3, Carrer de la Boquería, 3.
BARCELONA
TANCAT LOS DIAS DE FESTA

EL Estandarte Real Ilustració MILITAR CARLISTA
Ptas. 7'50 l^u any
SE SUSCRIU en AQUESTA ADMINISTRACIÓ

ENQUADERNACIONS
en un dia luxosas y senzillas en lo taller de
PENELLA Y BOSCH
Molas, 29, prop la de Fontanella.
BARCELONA

ESTAMPERÍA
de NTRA SRA. DE LA MERCE
de MARIANO DE LA C. CODINA
Taller d'imatges de fusta, de totas classes.
FÁBRICA DE MARCHS
Oleografias, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sorpresas, etc.
ENVÍO A LAS AMÉRICAS
Tancat los días de festa.—ARCHS, 7.-BOTIGA